

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 26 september 2002

Mål T-319/00

Chantal Borremans m.fl.
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Tidigare anställda vid Europeiska sammanslutningen för
samarbete – Vägran att erbjuda fast anställning – Talan om ogiltigförklaring
och skadestånd”

Fullständig text på franska . . . . . II - 905

Saken: Talan dels om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte erbjuda sökandena fast anställning eller tillfällig anställning tills vidare och dels om ersättning för den skada som sökandena förorsakats genom detta beslut.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sina rättegångskostnader.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Talan – Rättsakt som går någon emot – Beslut om att erbjuda tillfälligt anställda, vilka rekryterades efter det att de hade sagts upp av en sammanslutning, bildad enligt en medlemsstats rättsordning, i samband med att kommissionen hävde ett avtal vilket gav nämnda sammanslutning i uppdrag att bistå kommissionen, tillfälliga anställningar – Talan avseende rätten till fast anställning som tjänsteman eller tillfällig anställning tills vidare – Upptagande till sakprövning (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91.1)

2. Tjänstemän – Likabehandling – Vägran att rekrytera tjänstemän vid en sammanslutning, som hade bildats enligt en medlemsstats rättsordning och som hade haft i uppdrag att bistå kommissionen, på villkor som avviker från föreskrifterna i gällande bestämmelser – Tillämpning av avvikande rekryteringsvillkor i olika sammanhang – Åsidosättande – Föreligger inte

3. Tjänstemän – Principer – Skydd för berättigade förväntningar – Villkor – Vägran att rekrytera tjänstemän vid en sammanslutning, som hade bildats enligt en medlemsstats rättsordning och som hade haft i uppdrag att bistå kommissionen, på villkor som avviker från föreskrifterna i gällande bestämmelser – Åsidosättande – Föreligger inte

4. Tjänstemän – Talan – Skadeståndstalan – Rättsstridigt handlande av administrationen föreligger inte – Ogillande (Tjänsteföreskrifterna, artikel 91)

1. Personer som tidigare tjänstgjorde vid en internationell sammanslutning, vilken hade bildats i enlighet med en medlemsstats rättsordning, och som sades upp av sammanslutningen i samband med att kommissionen hävde det avtal i vilket sammanslutningen gavs i uppdrag att tillhandahålla tekniskt bistånd och att sköta avtalen med experter, och som sedermera erbjöds tillfällig anställning vid kommissionen, såsom en tillfällig lösning, är behöriga att väcka talan om ogiltigförklaring mot kommissionens beslut att erbjuda tillfälliga kontrakt i enlighet med artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda.

Detta beslut, i vilket de berörda nekades fast anställning eller tillfällig anställning tills vidare, har nämligen inneburit skada för de berörda vilka anser sig ha rätt till fast anställning eller åtminstone tillfällig anställning tills vidare. De berörda har särskilt åberopat principen om likabehandling i förhållande till tjänstemän vid samma sammanslutning som tidigare hade fått fast anställning och principen om skydd av berättigade förväntningar till stöd för denna uppfattning.

(se punkterna 28–34 och 37)

2. Åsidosättande av principen om likabehandling föreligger när två kategorier av personer, vars rättsliga eller faktiska förhållanden inte skiljer sig åt i väsentlig grad, behandlas på olika sätt eller när icke jämförbara fall behandlas på samma sätt.

Sålunda kan anställda vid en internationell sammanslutning, som har bildats i enlighet med en medlemsstats rättsordning, vilken enligt ett avtal med kommissionen skall tillhandahålla tekniskt bistånd och sköta avtalen med experter, inte åberopa att principen om likabehandling har åsidosatts eftersom andra anställda vid samma sammanslutning tidigare har fått fast anställning med stöd av gemenskapsbestämmelser om undantag från reglerna i stadgan om rekrytering av tjänstemän, till stöd för en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att erbjuda tillfälliga kontrakt i enlighet med artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda när det är uppenbart att omständigheterna kring det beslut som har

ifrågasatts markant skiljer sig från omständigheterna i de fall som gav upphov till de beslut som de berörda har hänvisat till. Denna skillnad består bland annat i olika rekryteringsprinciper. De anställda kan inte heller åberopa andra avvikande bestämmelser rörande rekrytering, eftersom en avvikande bestämmelse per definition inte kan tillämpas analogt och eftersom de avvikande bestämmelserna tillämpades under omständigheter som skiljer sig från dem i förevarande fall.

(se punkterna 41–47)

Hänvisning till förstainstansrätten den 2 april 1998 i mål T-86/97, Apostolidis mot domstolen, REGP 1998, s. I-A-167 och II-521, punkt 61

3. Rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, vilken utgör en av gemenskapens grundläggande principer, tillkommer varje enskild person som befinner sig i en situation av vilken det framgår att gemenskapsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar.

Anställda vid en internationell sammanslutning, som har bildats enligt en medlemsstats rättsordning, kan inte med framgång åberopa berättigade förväntningar vad avser erbjudanden om fast anställning vid kommissionen när denna institution inte har gett tydliga försäkringar. Tidigare rättshandlingar vilka gjorde det möjligt för kommissionen att erbjuda anställda vid samma sammanslutning fast anställning och det faktum att anställningsförhållandena för de anställda vid sammanslutningen, på grund av de nära förbindelserna mellan sammanslutningen och kommissionen, starkt påminde om dem som gäller för kommissionens tjänstemän utgör inte tydliga försäkringar. Personal vid en sammanslutning som den aktuella, vilken inte kan jämföras med en administrativ enhet tillhörande kommissionen, skall nämligen inte anses utgöra institutionsanställda eller gemenskapstjänstemän, oavsett vilken koppling sammanslutningen i fråga har till kommissionen. De anställda kan inte heller med framgång göra gällande att kommissionens interna dokument innehåller tydliga försäkringar eftersom innehållet i dessa, vilka inte är riktade till de berörda,

endast kan anses utgöra tydliga försäkringar när innehållet har delgetts av administrationen.

(se punkterna 63–67)

Hänvisning till förstainstansrätten den 21 juli 1998 i de förenade målen T-66/96 och T-221/97, Mellet mot domstolen, REGP 1998, s. I-A-449 och II-1305, punkt 104

4. För att gemenskapens skadeståndsansvar skall inträda förutsätts att en rad villkor är uppfyllda, nämligen att det agerande som läggs institutionerna till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan detta agerande och den åberopade skadan.

En skadeståndstalan skall därmed ogillas när villkoret avseende rättsstridigheten av det agerande som lagts institutionen till last inte är uppfyllt.

(se punkterna 82–84)

Hänvisning till domstolen den 16 december 1987 i mål 111/86, Delauche mot kommissionen, REG 1987, s. 5345, punkt 30; förstainstansrättens 9 februari 1994 i mal T-82/91, Latham mot kommissionen, REGP 1994, s. I-A-15 och II-61, punkt 72